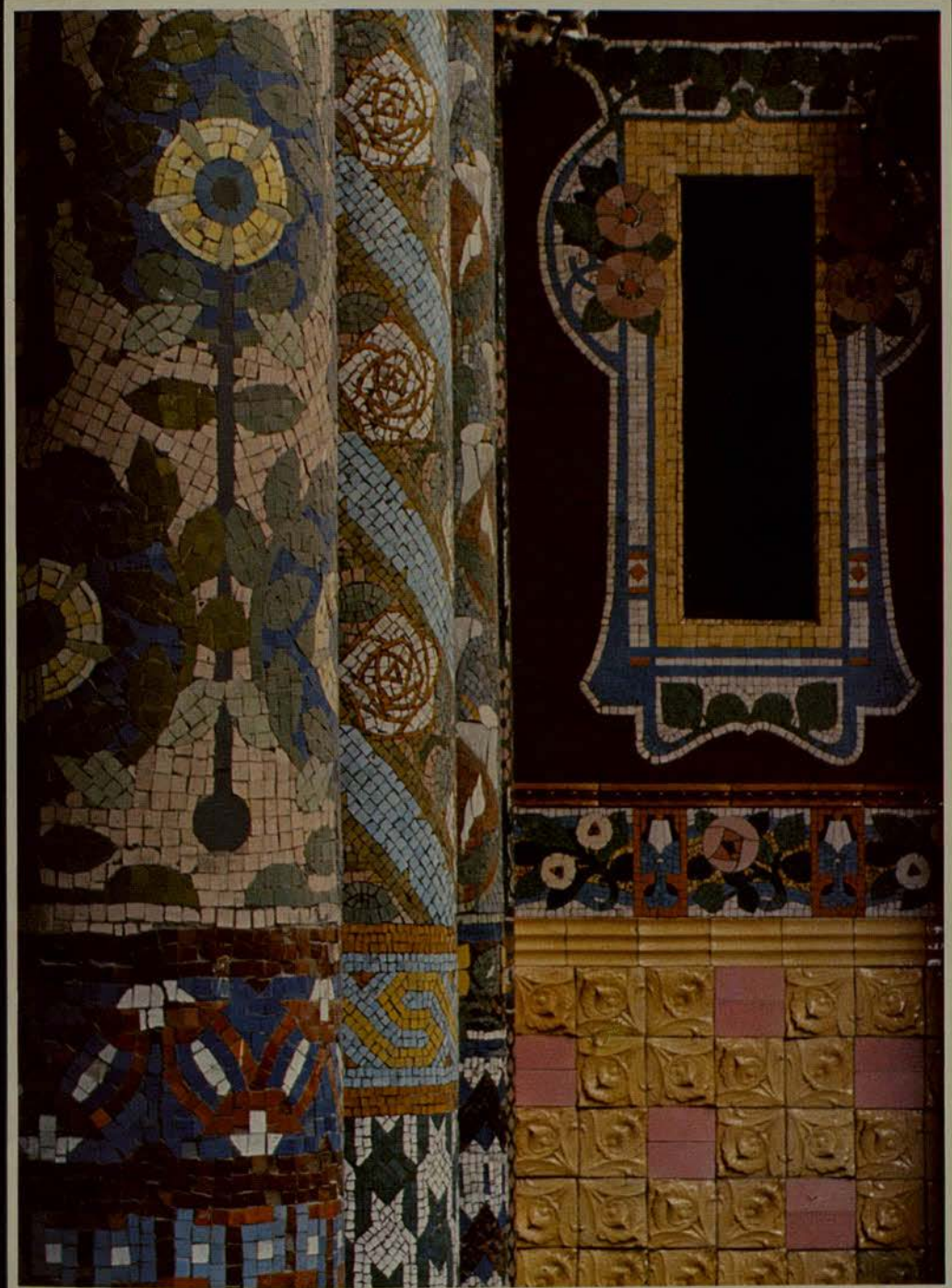
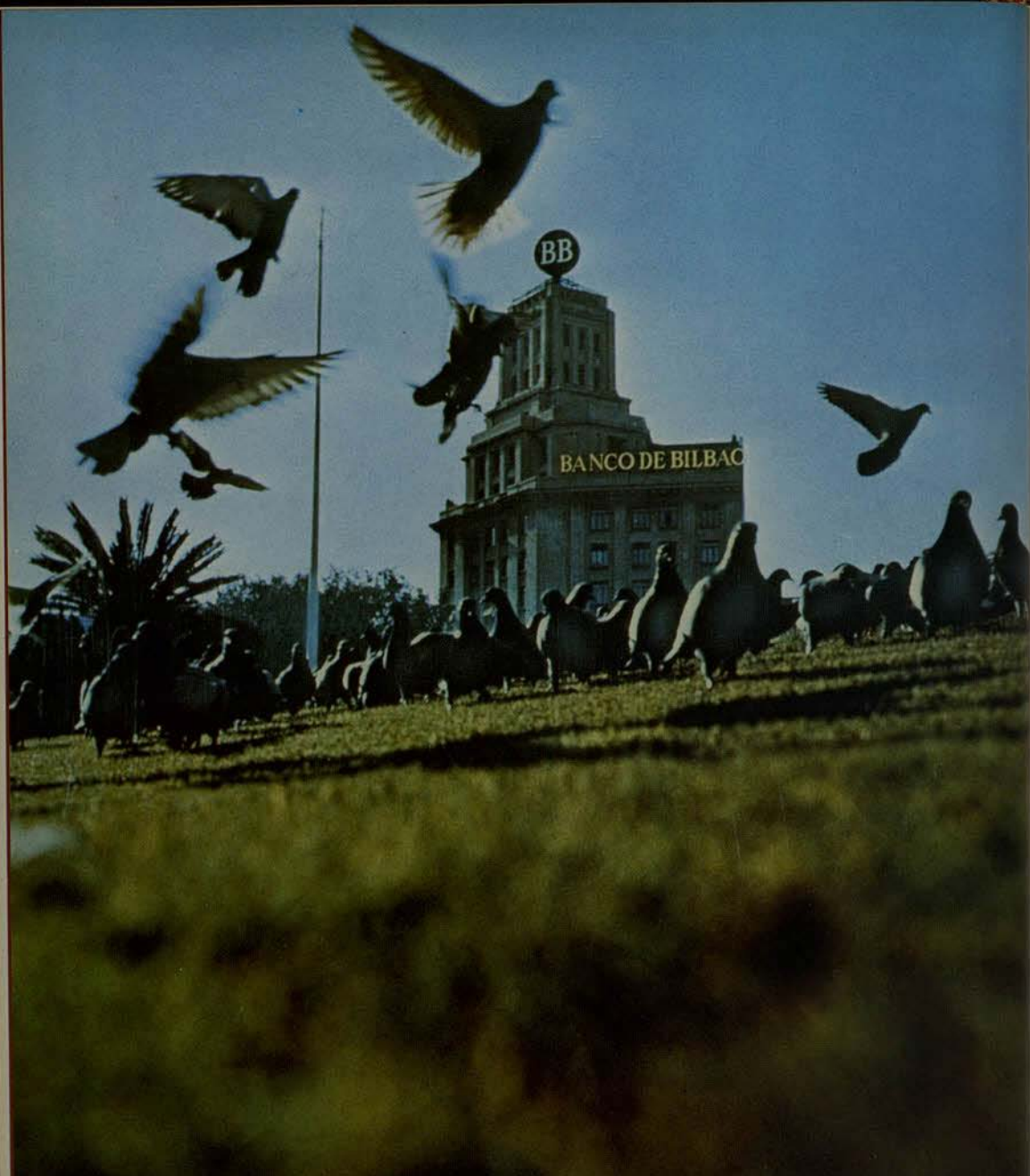

Guia Musical 1981-82 5

El Banc de la Plaça de Catalunya

JOAN GUINJOAN: HOMENATGE I CELEBRACIÓ

És de Riudoms (Baix Camp) i conserva l'accent català vigorós i robust de la pagesia profundament arrelada a la terra. Nasqué el 1931, fa cinquanta anys. Ha estudiat música a Barcelona i a París. Ha dirigit ací i a l'estranger (encara no fa dos mesos, ha donat diversos concerts a Txecoslovàquia). Figura a l'avantguarda de la composició musical dels nostres dies amb una obra originalíssima, lliure en els procediments, coherent en l'estructura i sempre inquietadora en la intenció. Ha estat, i és, el director català que, a través de «Diabolus in Musica», o d'altres conjunts i orquestres, ha donat notícia continuada (cal remarcar l'adjectivació) de les novetats més interessants que en els últims vint anys s'han produït ací i a fora d'ací, la qual cosa vol dir un esperit de dedicació professional i de sacrifici per una comesa ingrata, dubtosament remuneradora (econòmicament) i no sempre gratificada per l'èxit immediat, per mor de la ignorància del gran públic.

Parlo, naturalment, de Joan Guinjoan. M'havia proposat de parlar de l'home i, sense voler, la força de l'empresa que ha portat a terme m'ha conduït a esbossar els trets fonamentals de la seva obra com a creador i com a intèrpret, la qual obra consuma gràcies a una obstinació i a una voluntat fonamentada en uns coneixements i en una praxi —com es diu ara— pròpia de qui coneix a fons la professió, perquè la viu diàriament amb tota la seva problemàtica «real».

Però, atenció! El quefer musical de Guinjoan no és només el producte d'una rara tossuderia. Hi ha molt més. He volgut alludir, en

començar aquesta divagació, al fet que enmig de tanta activitat i estima internacional, l'esperit de Guinjoan resta íntimament lligat a la terra i a la raça. I afegeixo ara que l'aspecte extern, adust i rústec, del nostre artista, amaga una ànima dotada d'una rara sensibilitat, amb la qual crea una obra personalíssima (aspecte creador) i que li permet desxifrar, descobrir i oferir els valors més recòndits de les partitures que ofereix, captades per les seves intuïcions de músic essencial.

Just a l'instant en què escric aquestes ratlles (18/XII/81) m'arriba el llibre «Ab origine», que ha sortit oficialment a la llum el dia 16 de desembre d'aquest any, presentat per Montserrat Albet. La publicació porta uns suggestius dibuixos de Subirachs. Veig que és un compendi (naturalment, abreujat) de l'actitud de Guinjoan enfront del problema creador. A l'atzar, en el llibre, em surten aquestes paraules de Guinjoan, que jo he intentat de trobar —inútilment— per a dibuixar la seva silueta espiritual: «Vaig a trobar-me, a la recerca incansable de les meves arrels d'autòcton recalitrant, amb la humilitat de l'origen, lligada indissolublement a la realitat de cada moment». Ha parlat l'home. I amb l'home, l'artista, que sap les subtilitats de l'expressió, que «retroba a través de la música».

Un homenatge just —just i necessari— a aquest treballador incansable que fa de la música una real i quotidiana vivència.

MANUEL VALLS

ORFEO
CATALÀ

Director: LLUÍS MILLET
Adjunt de direcció: Maria Blasco
Audició núm. 1224

CONCERT DE CAP D'ANY

PROGRAMA

I

COBLA LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

Dir.: Josep Cassú

Carmeta
La noia alegre que no sap plorar
Mar plana
Girona
Cants de Mallorca
Als peus de la Verge

Juli Garreta
Joaquim Serra
Josep M.ª Vilà Gandol
Enric Morera
Francesc Pujol
Conrad Saló

II

ORFEO CATALA

El cant de la senyera
Un roseret eixia
E la don don Verge Maria
(del cançoner del duc de Calàbria)
En mig del bou i el gris pollí
A Betlem canten les glòries
Les dotze van tocant
La calma de la mar
Fum, fum, fum
Les fulles seques

Lluís Millet
Michael Praetorius
Anònim s. XVI

P. Donostia
J. J. Llongueres
A. Pérez Moya
Alain Langrée
Alain Langrée
Enric Morera

ORFEO CATALÀ I COBLA LA PRINCIPAL DE LA BISBAL

Vent fresquet de tramuntana
La balanguera

Francesc Pujol
Amadeu Vives

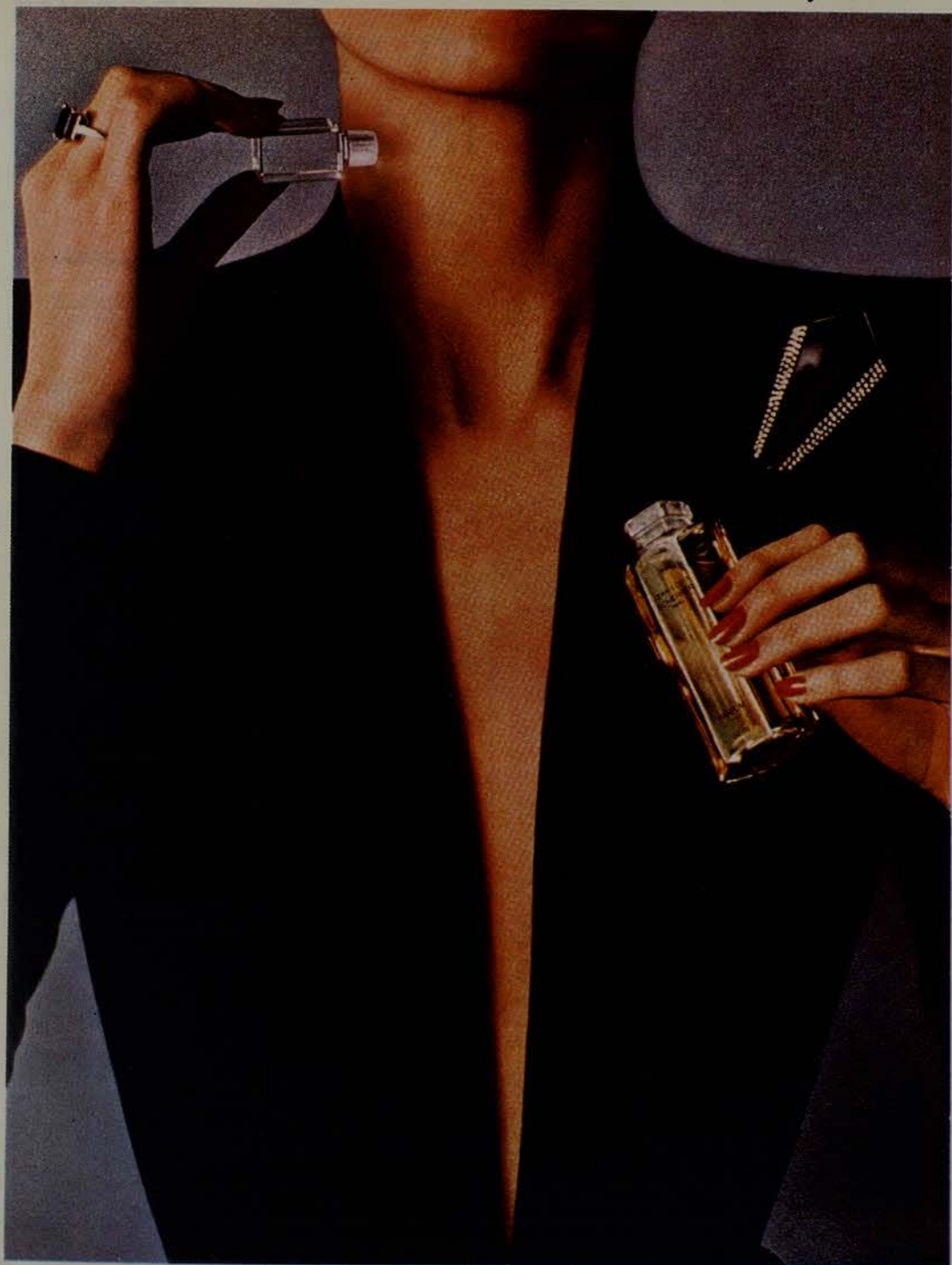
Director: LLUÍS MILLET

Divendres, 1 de gener de 1982, a les 19 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Amb el suport de la CAIXA DE PENSIONS **"la Caixa"**

La pasión del momento. El eterno femenino.

Parfum **Jean-Louis Scherrer**. Haute Couture. Paris.

II FESTIVAL DE MÚSICA ROMÀNTICA

EL ROMANTICISME RUS

Els Concerts

1. EL PIANO

Dimarts, 19 de gener de 1982, a les 21 h.

LA PALOMA

G. Mélisande Chauveau

2. ELS QUARTETS I QUINTETS

Dijous, 21 de gener de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Gabrielli String Quartet, de Londres

Josep M.ª Colom, piano

3. VARIANTS INSTRUMENTALS

Dimarts, 26 de gener de 1982, a les 21 h.

LA PALOMA

Nash Ensemble, de Londres

4. HOMENATGE A IGOR STRAVINSKY

Dijous, 28 de gener de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Les Solistes de Marseille

Director: Devy Erlih

5. ELS DUOS I TRIOS

Dimarts, 2 de febrer de 1982, a les 21 h.

LA PALOMA

Nell Gotkowski, violí

Ivar Gotkowski, piano

Lluís Claret, violoncel

Venda de localitats a les taquilles d'Aribau-Gran Via (de 10'30 a 13'30 h. i de 16'30 a 20 h.) i a les del Palau de la Música Catalana (de 17 a 21 h.); i als llocs de cada concert, una hora abans de començar l'audició corresponent.

El Festival i la Pedagogia Musical

CENTRE CULTURAL DE
LA CAIXA DE PENSIONS

Curs d'«Introducció a la interpretació del *lied* romàntic» a càrrec de Miguel Zanetti

Del 24 al 31 de gener de 1982

El Festival i el Romanticisme (Cicle de conferències)

CENTRE CULTURAL DE
LA CAIXA DE PENSIONS

Dimarts, 12 de gener de 1982, a les 19'30 h.

Tomás Marco:

«El nacionalismo del romanticismo ruso»

Dijous, 14 de gener de 1982, a les 19'30 h.

Eugení Trias:

«Clasicismo y Romanticismo en música»

Dimecres, 20 de gener de 1982, a les 19'30 h.

Toni Marí:

«La inspiració en el Romanticisme»

Dimecres, 27 de gener de 1982, a les 19'30 h.

Rafael Argullol:

«El sentit tràgic del Romanticisme»

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

L'ESCOLA DE PEDAGOGIA MUSICAL

Si preguntéssim a cada una de les persones que omplen el Palau de la Música Catalana com va néixer el seu interès per la música o com i on van iniciar la seva formació musical, obtindríem a ben segur respostes molt diverses; sovint, però, és el fruit d'un descobriment personal, més o menys conduït, però gairebé sempre al marge de la institució escolar que, com a Educació General Bàsica que imparteix, és la que tindria l'obligació de mostrar camins i posar fonaments per a un ple desenvolupament de la persona.

En relació a aquest tema, l'Escola de Pedagogia Musical parteix d'un *convenciment* profund: tots els infants tenen dret a una educació musical. La música és un llenguatge universal, no solament en el sentit que la «Novena Simfonia» de Beethoven, posem cas, pot ésser interpretada i gaudida a qualsevol part del món, sinó també en el sentit que totes les persones, totes absolutament, tenen capacitat per a participar en l'art musical, i gaudir-lo.

No es pot concebre una formació integral de la persona sense la participació de la música, ja que: a) afina la sensibilitat de l'infant i, a través d'ella, comprèn que hi ha coses que, més que entendre-les, cal «sentir-les»; b) hi aporta la dimensió de la creativitat, impulsada per un mòbil estètic; c) la disciplina que exigeix l'expressió musical crea estats de consciència que no tenen cap equivalent en les altres matèries; d) la música és una de les manifestacions més importants de la cultura i de la capacitat creativa de l'home.

Per això, i amb paraules del Congrés de Cultura Catalana, «cal que la música entri a formar part integrant del conjunt de matèries bàsiques per a l'educació de l'infant».

El nostre país ho necessita per sortir de l'analfabetisme musical general i poder fer camí al costat d'altres països d'una història cultural semblant a la nostra.

Sortosament el convenciment abans esmentat no és nou ja que hem rebut una *herència* de renovació pedagògica que es va iniciar a Catalunya a finals de segle passat i que en

el camp musical va tenir pedagogs eminents com Joan Llongueres, Manuel Borgunyó i Josep Barberà, entre altres.

L'any 1936, el CENU aprovà un «Programa d'Educació Musical a l'Escola» que, a més d'establir l'ensenyament obligatori de la música, preveia la formació del professorat. Aquest bell panorama fou bandejat completament l'any 1939.

En la nostra història més recent, no han faltat els esforços de particulars i d'institucions privades, que s'han mantingut fidels i conseqüents al seu ideal. Segurament que el panorama esperançador, d'interès creixent per la música, que observem actualment a Catalunya, el devem, en bona part, a la labor extraordinària de les corals infantils, que han fet que molts milers d'infants descobrissin la música a través del goig del cant. En aquest fet, com en molts d'altres, hi veiem la voluntat d'un poble que vol donar-se allò que li és negat: l'educació musical a l'escola.

Sortosament, també, cada dia es veu més necessària una *renovació* de les nostres escoles: l'Educació Bàsica per a tothom no pot consistir solament en una acumulació de coneixements de cara a una rendibilitat el dia de demà, sinó més aviat en un estimul perquè cada infant vagi desenvolupant la seva personalitat, descobreixi les seves possibilitats i preferències i conegui el món que l'envolta, a fi que ell mateix pugui decidir el paper que vol jugar-hi.

En aquesta concepció de l'ensenyament, la música hi té un paper important, si hom sap presentar-la a l'infant d'una manera adequada a la seva capacitat i en una forma engrescadora, alhora que programada seriosament.

El pare Ireneu Segarra, director de l'Escolania de Montserrat, és l'home que, en la seva doble faceta de compositor i pedagog, ha aconseguit d'unir les voluntats de molta gent que al nostre país comparteix un mateix ideal: l'educació musical dels nostres infants. De tothom és coneguda l'eficàcia de la seva labor com a director de l'Escolania de Montserrat, que li ha donat fama universal. La

seva preocupació pedagògica l'ha portat a una formulació viva i profunda de l'ensenyament musical, de manera que molts ex-escolans tenen un pes important en la vida musical de Catalunya. És aquesta mateixa preocupació la que l'ha empès a crear i a oferir un *mètode* d'ensenyament musical que, alhora que desenvolupa la capacitat artística de l'infant, li dona una base sòlida de tècnica i de coneixements.

Sense voler entrar en una exposició detallada del *mètode*, podem dir que les línies fonamentals són les següents: a) educació rítmico-motriu com a base per a la interiorització del ritme, per anar cap a la precisió, la sincronització polirrítmica i la comprensió del fraseig i de l'estructura formal; b) el cant coral com a primer vehicle d'expressió musical; això exigeix l'educació de la veu, que dona al cant una dimensió estètica; c) l'educació de l'oïda, partint dels sons més elementals i l'observació i treball de les qualitats del so, l'entonació i la diferenciació d'interval·ls, el sentit tonal, harmònic i polifònic; especialment, l'oïda interna, com a facultat de representació mental de les impressions sonores, sense necessitat que ens vinguin de fora; d) la cançó tradicional catalana, especialment la cançó infantil, com a «llengua musical materna» i com a punt de partida per a obrir-se, després, a la gran música de tots els temps i al coneixement d'èpoques, estils i autors mitjançant la pràctica musical i l'audició; e) aprenentatge gradual de la lectura i l'escriptura del llenguatge musical, partint de cèl·lules rítmiques i melòdiques extretes de la música viva, tot separant inicialment l'estudi de l'entonació, del ritme i de la grafia; estudi de la pentatonía, la diatonía, les escales modals, les modulacions, l'atonalitat, etc.; f) la improvisació i la creació informen tot el treball d'aprenentatge i obren les portes cap a una dimensió superior; g) la pràctica instrumental, amb tota l'exigència tècnica, però sempre com a realització d'una idea musical prèvia.

L'aplicació del Mètode de escoles especialitzades de música (Conservatoris elementals) o en escoles d'E.G.B., tot i mantenint els ma-

teixos principis, és molt diferent, tant per la quantitat de matèria com per la profunditat del seu tractament.

L'interès que aviat va desvetllar el Mètode del P. Ireneu, i la necessitat de procurar-ne l'*expansió*, va fer néixer l'Escola de Pedagogia Musical, ara farà deu anys. Un dels objectius principals d'aquesta Escola és la realització dels cursos per a la formació de professors de música per al parvulari (un cicle de tres cursos) i per a l'E.G.B. (un cicle de cinc cursos). Aquests cicles alternen els cursos intensius a les vacances d'estiu amb la pràctica durant l'any escolar, més unes jornades de treball a les vacances de Nadal i de Pasqua. L'objectiu d'aquests cursos no és de donar una formació musical (condició exigida per a poder inscriure-s'hi) sinó de treballar els procediments del Mètode i la programació de cada un dels nivells de parvulari i d'E.G.B.

La labor de l'Escola de Pedagogia Musical, juntament amb la d'altres entitats i particulars que ja fa temps que treballen a Catalunya, o la d'altres de creació més recent (com la Càtedra de Pedagogia que s'ha inaugurat aquest any al Conservatori Municipal) fa preveure un futur *esperançador*, sobretot tenint en compte que en el nou programa de la Generalitat per al Cicle Inicial d'E.G.B. s'inclou ja la música al costat de les altres matèries. Cal que es creï la relació justa entre la formació musical dels futurs professionals i la formació musical de tot el poble.

¿Com seria la nostra societat si tothom, absolutament tothom, sabés —perquè ho ha practicat des de petit— cantar en grup, triar quina música vol i gaudir-la (sense ser esclau del bombardeig de banalitats dels mitjans de difusió), interpretar els elements bàsics de lectura musical i tenir una comprensió de les formes musicals que li permeti ser un oient «intelligent»?

Doncs, tot això és possible. És un camí que ja s'ha emprès i que demana la col·laboració de tots.

SANTI RIERA

CONCERT D'ANY NOU

ORQUESTRA JOHANN STRAUSS DE VIENA

Director: UWE THEIMER

Valsos i polques de la família Strauss

Dissabte, 2 de gener de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

SERVEI DE MÚSICA
DEPARTAMENT DE CULTURA I
MITJANS DE COMUNICACIÓ
GENERALITAT DE CATALUNYA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

PATRONAT PRO MÚSICA DE BARCELONA

XXIV TEMPORADA MUSICAL - 1982

- 1 15 gener 21 h. ALFREDO KRAUS, tenor
EDELMIRO ARNALTES, piano
Obres de Bononcini, Tenaglia, Scarlatti, Mozart, Massenet, Donizetti, Tosti, Turina, Ruiz de Luna.
- 2 19 gener 21 h. ELISO VIRSALADSE, piano
Obres de Mozart, Schumann, Chopin, Prokofiev.
- 3 10 febrer 21 h. HERMANN PREY, baríton
LEONARD HOKANSON, piano
SCHUBERT: 24 lieder sobre textos de Goethe.
- 4 12 febrer 21 h. MARTTI TALVELA, baix
RALPH GOTHONI, piano
SCHUBERT: Winterreise
- 5 24 febrer 21 h. ORQUESTRA NACIONAL DE WASHINGTON
MSTISLAV ROSTROPOVICH, director
Obres de Wagner, Schumann, Txaikovski
- 6 25 febrer 21 h. ORQUESTRA DE CAMBRA POLONESA
J. MAKSYMUK, director
Obres de Lutoslawski, Mendelssohn, Vivaldi, Dvorák.
- 7 26 febrer 21 h. ORQUESTRA DE CAMBRA POLONESA
J. MAKSYMUK, director
Obres de Grieg, Rossini, Stachowski, Bartók.
- 8 8 març 21 h. YO YO MA, violoncel
BACH: Suite núms. 1, 5 i 3.
- 9 12 març 21 h. AGNES BALTA, mezzo
ORQUESTRA CIUTAT DE BARCELONA
EDOARDO MÜLLER, director
- 10 15 març 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE MUNIC
SERGIU CELIBIDACHE, director
RAVEL: Alborada del gracioso. — SCHUBERT: Simfonia núm. 8, «Inacabada». — BRUCKNER: Simfonia núm. 9.
- 11 16 març 21 h. ORQUESTRA FILHARMÒNICA DE MUNIC
SERGIU CELIBIDACHE, director
HAYDN: Simfonia núm. 82, «Oxford». — DEBUSSY: Jeux. — TXAIKOVSKI: Simfonia núm. 5.
- 12 17 març 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
JU HEE SUH, piano
KURT SANDERLING, director
Obres de Beethoven, Liszt, Schubert
- 13 18 març 21 h. PHILHARMONIA ORCHESTRA
KURT SANDERLING, director
Obres de Beethoven, Mozart, Brahms
- 14 23 març 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
PRO MUSICA CHORUS OF LONDON
MARGARET MARSHALL, soprano. CAROLYN WATKINSON, mezzo
PHILIP LANGRIDGE, tenor. SIMON ESTES, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
HAENDEL: Judes Macabeu.

- 15 24 març 21 h. ENGLISH CHAMBER ORCHESTRA
PRO MUSICA CHORUS OF LONDON
FELICITY LOTT, soprano
KEITH LEWIS, tenor. SIMON ESTES, baix
Sir CHARLES MACKERRAS, director
HAYDN: Les Estacions
- 16 29 març 21 h. ORQUESTRA DE LA RÀDIO TELEVISIÓ POLONESA
ROMAN JABLONSKI, violoncel
TADEUSZ STRUGALA, director
ELGAR: Concert per a violoncel i orquestra. — MAHLER: Simfonia núm. 5.
- 17 1 abril 21 h. COR DE CAMBRA DE MOSCOU
WLADIMIR MINNING, director
ROSSINI: Petita Missa Solemne
- 18 2 abril 21 h. COR DE CAMBRA DE MOSCOU
WLADIMIR MINNING, director
Obres de Monteverdi, Lasso, Debussy, Ravel, Schubert, Kalistratov, Tanev, Sviridov.
- 19 15 abril 21 h. ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
IONA BROWN, director i solista
VIVALDI: Les Quatre Estacions.
- 20 16 abril 21 h. ACADEMY OF ST. MARTIN IN-THE-FIELDS
IONA BROWN, director i solista
Programa Mozart (a determinar).
- 21 5 maig 21 h. SCOTTISH CHAMBER ORCHESTRA
ORFEÓ DONOSTIARRA
TERESA BERGANZA, mezzo. THOMAS MOSER, tenor
ELISABETH CONELL, soprano. CAROLYN WATKINSON, mezzo
EIDWEN HARRHY, soprano
Sir CHARLES MACKERRAS, director
MOZART: La clemenza di Tito (versió de concert).
- 22 7 maig 21 h. SCOTTISH CHAMBER ORCHESTRA
ORFEÓ DONOSTIARRA
TERESA BERGANZA, mezzo. THOMAS MOSER, tenor
ELISABETH CONELL, soprano. CAROLYN WATKINSON, mezzo
EIDWEN HARRHY, soprano
Sir CHARLES MACKERRAS, director
MOZART: La clemenza di Tito (en versió de concert).
- 23 17 maig 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CHRISTIAN ZIMMERMAN, piano
CLAUDIO ABBADO, director
SCHUMANN: Concert per a piano i orquestra. — MAHLER: Simfonia núm. 1.
- 24 18 maig 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
MARGARET PRICE, soprano
CLAUDIO ABBADO, director
MAHLER: Rückert-lieder. — BRAHMS: Simfonia núm. 1.
- 25 19 maig 21 h. LONDON SYMPHONY ORCHESTRA
CLAUDIO ABBADO, director
ROSSINI: Obertura. — MOZART: Simfonia concertant per a instruments de vent. — MUSSORGSKY-RAVEL: Quadres d'una exposició.

LEONORA MILÀ

L'hora és tranquil·la: capvespre. Poc soroll, ja, pels carrers de Vilanova i la Geltrú. La Nora, com li diuen els amics i els que la coneixen de fa anys, de tota la vida, deixa el piano per conversar amablement amb mi.

I em feia tot de consideracions aquesta pianista catalana que no actua gens sovint a Barcelona...

—Des de l'any 1978, que vaig tocar al Liceu, amb una orquestra polonesa, no he tornat a tocar a Barcelona (i un cert somriure nostàlgic es dibuixa en la seva fesomia dolça i amable...). I de voltar, pensa que volto molt; quasi bé sempre, darrerament sobretot, en pla de recitals: tinc ja programat tot el curs; Alacant, Eivissa, Astúries (on m'hi trobo molt bé, pel gran ambient musical que s'hi respira!). A principis de l'any vinent faré una «tournée» pels Estats Units...

Vaig assistir, darrerament, a la presentació del seu darrer disc; obres de Debussy i pròpies... que no coneixem la majoria de nosaltres.

—Des de ben petita he prestat atenció a la composició: aquest disc era una gran il·lusió per a mi, tant per interpretar Debussy, com per donar a conèixer algunes de les moltes obres que he compost i que, poc a poc, he anat incorporant als meus programes de concerts... Cada vegada més, m'interessa fer programes de tipus monogràfic... No veig gens clar barrejar l'estil d'un Schumann, per exemple, amb música espanyola; és un canvi tan brusca! Prefereixo dedicar a cadascú tot el programa; l'experiència ha estat molt positiva! Fins i tot, davant de públics no massa aventsats a recitals pianístics!

(Poc es pot dir que coneixes l'estil d'un compositor a través d'unes poquetes obres escoltades en un disc, el número dotze dels que té enregistrats la Nora...).

—Jo em qualifico plenament de neo-romàntica en les meves composicions. No sento cap necessitat d'anar més endavant; m'hi trobo

bé, dins l'estil... També dedico més atenció a les obres per a piano, sense rebutjar, no obstant, el lieder, la sardana, quelcom per a violoncel i piano... Tinc dos concerts per a piano i orquestra, un d'ells per a la mà esquerra.

(La dona compositora és encara ben poc corrent a casa nostra...)

—Com vols que ens puguem dedicar a la composició, amb la càrrega d'obligacions que la societat ens ha anat subministrant al llarg de la història, i amb el poc que ens ha permès, aquesta mateixa societat, accedir als estudis, a la dedicació envers aspectes que no fossin la llar, els fills?... Ja t'he comentat que sempre m'ha interessat la composició, però d'un temps ençà m'hi dedico molt més, contràriament a abans, que feia més d'interpret que no pas de compositora!

(El seu currículum explica els seus viatges, amb recitals per tot el món, les crítiques favorables, l'enregistrament de discos a l'estranger, alguns d'ells ja exhaurits i tot... No és fàcil d'entendre com aquí se la té tant poc present...).

—Em fa feliç la feina que faig. Aquest darrer disc, el dotzè, em feia una gran il·lusió, ja t'ho he dit... I encara me'n fa més, potser, perquè només hi intervenc com a intèrpret, però amb tota la responsabilitat que comporta, el tretzè, ja fet però que no sé quan sortirà al carrer: els vuit primers preludis i fugues de Bach... Imagina't!

Ara ja és ben fosc. La quietud ho envaïex tot. S'acosta l'hora de sopar, de retornar a la família, també, per a Nora Milà. Ben aviat haurà de fer maletes i, de tant en tant, potser llegirem als diaris «Gran èxito de la pianista catalana Leonora Milà en...». I per què no llegir-ho en català en algun dels nostres diaris, ben aviat?

M.ª TERESA GIMÉNEZ

PERE ARTÍS I BENACH
EL CANT CORAL A CATALUNYA
(1891-1979)

Pròleg d'ORIOL MARTORELL

La primera síntesi històrica sobre el cant coral
al nostre país. Profusament il·lustrada.

- «Aquest llibre no és tan sols una important contribució a la millor comprensió de la tradició catalana, sinó també al nacionalisme cultural a Europa»

PAUL WEHRLE (Vice-president de la Federació Europea de Joves Corals)

EDITORIAL BARCINO

amb la col·laboració de la
FUNDACIÓ GUELL

i de la

FUNDACIÓ M.ª Fca. ROVIRALTA

Distribució: L'ARC DE BERÀ - Lluç, 10-14 - Barcelona-5

música a catalunya

DESEMBRE

BALSARENY

27, diumenge, 12 h.
Església Parroquial.
Coral Canigó. Dir.: Enriqueta Anglada.

L'HOSPITALET DE LLOBREGAT

27, diumenge, 19.30 h.
Sala de Plens de l'Ajuntament.
Coral Lavinia. Dir.: Miquel Saladrígues. Polifonia religiosa. Cançons de Nadal tradicionals catalanes.

CALDES DE MONTBUI

27, diumenge
Orfeó de Sants. Dir.: Enric Ribó. Fragments d'«El Pessebre» de Casals.

TERRASSA

27, diumenge, 18.30 h.
Conservatori Municipal de Música.
Cor Infantil l'Estornell. Solistes vocals i instrumentals. Dir.: Antoni Fabrès. Nadales d'arreu del món. Obres de Telemann.

TONA

27, diumenge, 18 h.
Lurdes.
Orquestra de Cambra de l'Escola de Música de Vic. Dir.: Joaquim Maideu. Vivaldi, Purcell, L. Mozart.

BANYOLES

28, dilluns, 22 h.
Llotja del Tint.
Quartet Tarragó. Guerrero, Telemann, Stravinsky, Torrent, Vivaldi, Albéniz, Balada.

LA SELVA DEL CAMP

28, dilluns, 22 h.
Auditori Municipal Sta. Llúcia.
Josefina Sanmartín, flauta. Yhosimi Otani, guitarra. Giuliani, Telemann, Bach, Tarragó, Ibert.

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

29, dimarts, 19 h.
Casa Cultura Municipal.
Quartet Tarragó. Guerrero, Telemann, Stravinsky, Torrent, Vivaldi, Albéniz, Balada.

FIGUERES

30, dimecres, 22.30 h.
Museu de l'Empordà.
Anna Ricci, mezzo. Joan Rubinat, piano. Schütz, Bach, Séverac, Montsalvatge, Ravel, Debussy, Toldrà, Blancafort, Mompou, Homs, Comellas.

IGUALADA

30, dimecres, 22 h.
Auditori Caixa Pensions.
Joan Massià, piano. Massià, Mussorgsky.

GENER

MANRESA

1, divendres, 18.30 h.
Teatre del Conservatori.
Orquestra de Cambra de l'Escola de Música de Vic i Obrador Instrumental de Manresa.
Dirs.: Joan Casals i Pere Serra.

SOLSONA

2, dissabte, 22 h.
Església Catedral Basílica.
Orfeó Atlàntida. Dir.: Antoni Coll.

BAGA

3, diumenge, 12 h.
Església Parroquial.
Coral Oidà. Dir.: David Sunyer.

ROSES

3, diumenge, 21.30 h.
Església Parroquial.
Quartet Sonor. Haydn, Mozart, Beethoven.

G. VERDI: La forza del Destino / Maria Callas, Richard Tucker, Carlo Tagliabue, Elena Nicolai, Renato Capecchi, Nicola Rossi-Lemeni, Orquestra i Cors del Teatre de la Scala. Dir.: Tulio Serafin / EMI 10 C 165-000966/68.

Al número anterior d'aquesta publicació comentàrem l'encert aconseguit en la reedició d'uns enregistraments protagonitzats per Maria Callas. Ara, novament, hem d'insistir-hi, degut a la importància «històrica» d'una operació semblant.

En escollir un altre títol posem l'accent en l'òpera de Verdi «La forza del Destino», de la qual Maria Callas ofería una Leonora fora de sèrie. Fora de sèrie és en conjunt aquesta versió discogràfica efectuada a Milà, l'agost de 1954, basada en una producció del Teatre de la Scala. El personatge de doña Leonor de Vargas, filla del marquès de Calatrava és dibuixat amb passió, energia i encisament per la inoblidable Maria Callas. És un paper a la seva mesura que sembla aconseguir un caràcter més tràgic pel tractament que li dona la cantant-actriu.

Però, a més de la personalitat de la «diva», aquest enregistrament ens evoca la figura d'un gran director, no sempre ben acceptat per tothom, però al qual no és possible de negar-li uns altíssims mèrits: Tulio Serafin. La lírica italiana li deu la recuperació de molts títols i una expertesa en l'art de la direcció operística que ha estat model i exemple per altres directors posteriors.

Aquesta versió té, a més, el mèrit de retrobar dos noms mítics i valuosos de l'escena: el tenor Richard Tucker i el baix Rossi-Lemeni. El drama espanyol del duc de Rivas «Don Alvaro o la fuerza del sino», perdura bàsicament a través de l'òpera de Verdi. I, en gran mesura, gràcies als seus interprets dels quals Maria Callas destacà amb gran força.

ROSSINI, VERDI, DONIZETTI, BELLINI: Obres de cambra / Montserrat Caballé, soprano. Miguel Zanetti, piano / COLUMBIA SCE 989 i 990.

Dos discos titulats «Composizioni da camera» de quatre compositors italians essencialment operístics tenen per protagonista Montserrat Caballé. Així, i gràcies a la veu exquisida i escaient de la gran soprano catalana, és possible i reconfortant de penetrar en un món més intimista del que és habitual en aquests autors. Tota la delicadesa, el preciosisme, la inspiració innata dels autors és feta transparentia per l'art subtil que hi aporta Montserrat Caballé. Cal remarcar, una vegada més, la perfecta col·laboració del pianista Miguel Zanetti que assoleix el clima ideal per a aquestes petites obres.

Es tracta de dos discos que hauran de satisfer alhora els amics de l'òpera, els incondicionals de la Caballé i els amants del cant en general i de la cançó italiana en particular.

No és possible d'esmentar els títols de les 26 obres incloses en aquests dos títols. Només, a l'atzar, podríem destacar «La zingara» o «Amore e morte» de Donizetti, «Per pietà bell'idol mio» i «L'allegro marinaro» de Bellini, les tres «canzonette» en dialecte veneçian de «La regata veneziana» de Rossini o «Stornello», «Ad una Stella» i «Perduta ho la pace» de Verdi. La darrera és un text italià adaptat de l'original alemany de Goethe. No cal dir, després de tot, que Montserrat Caballé fa mostra, com en les seves interpretacions operístiques, d'un art peculiar que li ha valgut justament la fama i el reconeixement mundial.

A. S.

Eau de Cologne
**ROYALE
AMBREE**

*la fragancia
que gusta compartir*

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA	LOCAL	CONCERT
DESEMBRE		
26, dissabte 19 h.	Palau	Tradicional concert de «Sant Esteve». Orfeó Català. Dir.: Lluís Millet.
27, diumenge 17 h.	Liceu	«Adriana Lecouvreur» de Cilea.
GENER		
1, divendres 19 h.	Palau	Orfeó Català. Dir.: Lluís Millet. Concert de Cap d'Any.
2, dissabte 17 h.	Liceu	«Anna Bolena» de Donizetti.
21 h.	Palau	Orquestra Johann Strauss. Concert d'Any Nou.
5, dimarts 21 h.	Liceu	«Anna Bolena» de Donizetti.
7, dijous 21 h.	Liceu	«Anna Bolena» de Donizetti.
10, diumenge 11.30 h.	Palau Congressos	Banda Municipal. Rosa M. ^a Isas, soprano. Dir.: Albert Argudo. Wagner.
19.30 h.	O. de Sants	Jordi León, Bernat Castillejo, flabiol. G. Peig, piano. Haydn, Loeillet, Donizetti, Chopin.
12, dimarts 21 h.	Palau	Kari Lövaas, soprano. Wolfgang Kuebler, piano. Brahms, Schubert, Wolf, Sibelius. (Associació de Cultura Musical.)
14, dijous 21 h.	Liceu	«Lucia di Lammermoor» de Donizetti.
22 h.	O. Gracienc	Almut Schmitt, guitarra.
15, divendres 21 h.	Palau	Alfredo Kraus, tenor. Edelmiro Arnaltes, piano. Bononcini, Tenaglia, Scarlatti, Mozart, Massenet, Donizetti, Tosti, Turina, Ruiz de Luna. (Patronat Pro Música.)
21 h.	Conservatori	Carles Martínez, guitarra. Albert Nieto, piano. Carles Altayó, piano. Ayala, Bach, Debussy. (Pòdium Joves Intèrprets.)
16, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Ingrid Haebler, piano. Dir.: Werner Torkanowski. Ordóñez, Mozart, Beethoven.
17, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
17 h.	Liceu	«Lucia di Lammermoor» de Donizetti.
19.30 h.	O. de Sants	Quintet de vent Aulos. Mozart, Vivaldi, Goet, Ravel, Shostakovitx, Hindemith.
18, dilluns 21 h.	Palau	Orquestra de Cambra St. John's Smith Square. Marisa Robles, arpa. Judith Pearce, flauta. Dir.: John Lubbock. Debussy, Mozart, Haydn. (Associació de Cultura Musical.)
21 h.	I. Francès	Ensemble Ars Antiqua, de París.
19, dimarts 21 h.	Palau	Eliso Virsaladse, piano. Mozart, Schumann, Chopin, Prokofiev. (Patronat Pro Música.)
20, dimecres 21 h.	Liceu	«Lucia di Lammermoor» de Donizetti.

22, divendres	21 h.	Conservatori	Elisabeth Roma, guitarra. Lucho Talisa, piano. Bernat Castillejo, flabiol. Jordi Vilaprinyó, piano. Bach, Fauré, Telemann, Ravel. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
23, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Rudolf Buchbinder, piano. Dir.: Antoni Ros Marbà. Beethoven, Stravinsky.
24, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«La Favorita» de Donizetti.
	19.30 h.	O. de Sants	Isabel Vilà, violí. Paula Tarròntegui, piano. Beethoven, Brahms.
27, dimecres	21 h.	Liceu	«La Favorita» de Donizetti.
29, divendres	21 h.	Conservatori	Rosa Masferrer, Eulàlia Valls, piano. Montserrat Pallarès, piano. Meritxell Olaya, soprano. Eulàlia Salbanyà, mezzo. Manuel Cabero, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
30, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Katia Labeque, piano. Marielle Labeque, piano. Dir.: Emil Tchakarov. Brahms, Mozart, Shostakovitx.
	21.30 h.	Liceu	«La Favorita» de Donizetti.
31, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	11.30 h.	Palau Congressos	Banda Municipal. Jean-Pierre Dupuy, piano. Dir.: Albert Argudo. Rossini, Balboa, Smetana, Ravel.

FEBRER

3, dimecres	21 h.	I. Estudis Nord-americans	M. Zanetti, F. Turina, piano.
4, dijous	21 h.	Liceu	«L'elisir d'amore» de Donizetti.
5, divendres	21 h.	Conservatori	L. A. Noriega, guitarra. M. I. Garvia, A. Olaf, piano. (Pòdium de Joves Intèrprets.)
6, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Leon Kogan, violí. Dir.: Stanislaw Skrowaczewski. Weber, Txaiovski, Beethoven.
7, diumengé	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. (Segona audició.)
	17 h.	Liceu	«L'elisir d'amore» de Donizetti.
	19.30 h.	O. de Sants	Tete Montoliu, piano. Recital de Jazz.
9, dimarts	21 h.	Liceu	«L'elisir d'amore» de Donizetti.
10, dimecres	21 h.	Palau	Hermann Prey, baríton. Leonard Hokanson, piano. Schubert. (Patronat Pro Música.)

TEMPORADA 1981-82 - 26 de desembre de 1981 - Núm. 5 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 209 25 46 · Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA PIANOS

Entreu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Conèixeu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

**SISTEMA
5000**

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat